

Z A S A D Y

organizowania i finansowania prac interwencyjnych przez PUP w Wągrowcu

Podstawa prawna :

1. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, art. 51,56 i 59 (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.).
2. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 07 stycznia 2009 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne (Dz. U. Nr 5 poz. 25 z 2009r.).
3. Rozporządzenie Komisji WE Nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 (Dz. Urz. WE L 214 z 09.08.2008).
4. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123,poz.1291).

§ 1

1. Realizacją zadań, związanych z organizowaniem i finansowaniem prac interwencyjnych w imieniu Starosty zajmuje się Powiatowy Urząd Pracy w Wągrowcu, a umowy w imieniu Starosty podpisuje Dyrektor lub upoważniony pracownik PUP.
2. Prace interwencyjne to zatrudnienie bezrobotnego przez pracodawcę, które nastąpiło w wyniku umowy zawartej ze starostą i ma na celu wsparcie osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, tj. :
 - a) bezrobotnych do 25 roku życia,
 - b) bezrobotnych długotrwale albo po zakończeniu realizacji kontraktu socjalnego, albo kobiety, które po urodzeniu dziecka nie podjęły zatrudnienia,
 - c) bezrobotnych powyżej 50 roku życia,
 - d) bezrobotnych bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego,
 - e) bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia,
 - f) bezrobotnych, którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia,
 - g) bezrobotnych niepełnosprawnych,z zastrzeżeniem § 4 ust. 3 i 4.
3. Prace interwencyjne mogą być organizowane przez pracodawcę, jeżeli innym podmiotom gospodarczym realizującym takie same zadania jak wykonywane u tego pracodawcy przez skierowanych bezrobotnych w ramach prac interwencyjnych, nie zagraża z tego powodu likwidacja lub upadłość.

§ 2

1. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane u pracodawców, jeżeli :
 - a) są w stanie likwidacji lub upadłości,
 - b) zalegają w spłacie zobowiązań ZUS, KRUS i podatków,
 - c) w okresie ostatnich 24 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, nie wywiązali się z realizacji uprzednio zawartych umów z urzędem pracy,
 - d) jeżeli w ciągu ostatnich 24 miesięcy byli karani za naruszenie przepisów związanych z zatrudnieniem i bezrobociem.
2. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane przez pracodawcę w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu art.1 pkt 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6.08.2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art.87 i 88 Traktatu (Dz.Urz. UE L 214 z 9.08.2008, str. 3) oraz wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.Urz. UE C 244 z 01.10.2004 r. str. 1).

Pomoc publiczna nie może być udzielana :

- a) w sektorze górnictwym,
- b) w zakresie działalności związanej z eksportem,
- c) w zakresie uprzywilejowania towarów krajowych.

Dodatkowo nie można udzielić pomocy publicznej :

- a) na rzecz przedsiębiorstwa, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikającej z wcześniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem,
- b) dla przedsiębiorstw w trudnej sytuacji ekonomicznej.

3. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane u pracodawców będących:

- a) partiami lub organizacjami politycznymi,
- b) posłami lub senatorami na potrzeby biur poselsko-senatorskich,
- c) organizacjami związków zawodowych, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy związkowych biur pracy oraz klubów pracy,
- d) organizacjami pracodawców, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy biur oraz klubów pracy,
- e) urzędami naczelnymi i centralnymi organów administracji państwowej, kościołami lub związkami wyznaniowymi, z wyłączeniem osób prawnych i jednostek organizacyjnych, o których mowa w art.3 ust.3 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. Nr 96,poz.873, z późn. zm),
- f) przedstawicielstwami państw obcych.

§ 3

Prace interwencyjne organizowane będą w szczególności u pracodawców, którzy:

- a) zapewniają jak najlepsze warunki pracy i płacy,
- b) zapewniają jak najwyższy poziom efektywności zatrudnieniowej po okresie refundacji,
- c) współpracują z urzędem pracy, szczególnie w zakresie niesubsydiowanych form aktywizacji.

§ 4

1. Prace interwencyjne stanowią pomoc publiczną w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i bardzo niekorzystnej sytuacji, określonej w Rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu.
2. Beneficjentem pomocy publicznej jest podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania.
3. Na prace interwencyjne organizowane u pracodawców, do których stosowane są przepisy o pomocy publicznej mogą być kierowane te osoby bezrobotne, które mieszczą się w kategorii osób wskazanych w art. 49 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i jednocześnie w Rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 800/2008.
4. Kategorie osób, które zgodnie z Rozporządzeniem (WE) Nr 800/2008 mogą być kierowane do prac interwencyjnych :

Pracownik znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oznacza każdą osobę , która:

- jest bez stałego zatrudnienia za wynagrodzeniem w okresie ostatnich 6-ciu miesięcy; lub,
- nie ma wykształcenia ponadgimnazjalnego lub zawodowego; lub,
- jest w wieku ponad 50 lat; lub,
- jest osoba dorosłą mieszkającą samotnie, mającą na utrzymaniu co najmniej jedną osobę; lub,
- pracuje w sektorze lub w zawodzie w państwie członkowskim, w którym dysproporcja kobiet i mężczyzn jest co najmniej 25% większa niż średnia dysproporcja we wszystkich sektorach gospodarki w tym państwie członkowskim i należy do tej grupy stanowiącej mniejszość; lub,
- jest członkiem mniejszości etnicznej w państwie członkowskim, który w celu zwiększenia szans na uzyskanie dostępu do stałego zatrudnienia musi poprawić znajomość języka, uzupełnić szkolenia zawodowe lub zwiększyć doświadczenie zawodowe.

Pomoc na rekrutację pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji jest udzielana pod następującym warunkiem :

- pracownik zatrudniony w ramach pomocy w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres 12 miesięcy, a pracodawca może rozwiązać umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

Pracownik znajdujący się w bardzo niekorzystnej sytuacji oznacza każdą osobę, która jest bezrobotna przez co najmniej 24 miesiące.

Pomoc na rekrutację pracownika znajdującego się w bardzo niekorzystnej sytuacji jest udzielana pod warunkiem:

- pracownik zatrudniony w ramach pomocy w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracowników znajdujących się w bardzo niekorzystnej sytuacji jest uprawniony do

nieprzerwanego zatrudnienia przez okres 24 miesięcy, a pracodawca może rozwiązać umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

5. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą są ponoszone przez pracodawcę w okresie trwania umowy, płace nowych pracowników, tj. wynagrodzenie brutto oraz opłacone od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenie społeczne.
6. Pomoc w formie subsydiów płacowych na rekrutację pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub bardzo niekorzystnej sytuacji jest udzielana, jeżeli utworzone miejsce pracy powoduje wzrost netto:
 - ogólnej liczby pracowników u danego pracodawcy,
 - liczby pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub bardzo niekorzystnej sytuacji w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy.

W przypadku gdy rekrutacja pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub bardzo niekorzystnej sytuacji nie powoduje wzrostu netto ogólnej liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią za poprzednie 12 miesięcy, powodem zwolnienia zapełnionego w ten sposób etatu może być dobrowolne rozwiązanie stosunku pracy, niepełnosprawność, przejście na emeryturę z powodu osiągnięcia wieku emerytalnego, dobrowolne zmniejszenie wymiaru czasu pracy lub zgodne z prawem zwolnienie za naruszenie obowiązków pracowniczych, a nie redukcja etatu. Wzrost netto zawsze musi nastąpić w stosunku do pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej lub bardzo niekorzystnej sytuacji na rynku pracy.

Zasady obliczania wzrostu netto liczby pracowników :

Średnioroczne zatrudnienie: należy dodać średnie liczby zatrudnionych w poszczególnych miesiącach i otrzymaną sumę podzielić przez 12.

Średnie zatrudnienie w miesiącu – należy ustalić, dodając stany zatrudnienia (pełnozatrudnionych w osobach fizycznych oraz niepełnozatrudnionych po przeliczeniu na pełne etaty) w poszczególnych dniach pracy w danym miesiącu, łącznie z przypadającymi w tym czasie niedzielami, świątami oraz dniami wolnymi od pracy (przyjmuje się dla nich stan zatrudnienia z dnia poprzedniego lub następnego, jeżeli miesiąc zaczyna się dniem wolnym od pracy), otrzymaną sumę dzieląc przez liczbę dni kalendarzowych miesiąca.

7. Do zatrudnionych zalicza się:
 - osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru lub mianowania,
 - osoby zatrudnione w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych, zwrotu składki ZUS – finansowanych z Funduszu Pracy,
 - osoby młodociane pracujące na podstawie umowy o pracę (nie o praktyczną naukę zawodu),
 - osoby przebywające za granicą na podstawie delegacji służbowej,
 - właściciele i współwłaściciele,

Do zatrudnionych nie zalicza się :

- osób wykonujących pracę nakładczą – chałupnictwo,

- uczniów, zatrudnionych w ramach umów o praktyczną naukę zawodu,
- osób korzystających z urlopów wychowawczych lub macierzyńskich,
- osób zatrudnionych na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło,
- osób odbywających służbę wojskową,
- przebywających na urloпах bezpłatnych powyżej 1-go miesiąca,
- studentów-praktykantów.

§ 5

1. Organizatorami prac interwencyjnych mogą być zarówno pracodawcy jak i przedsiębiorcy niezatrudniający pracowników.
2. Pracodawcy nie będący przedsiębiorcami (nie prowadzący działalności gospodarczej) mogą organizować prace interwencyjne, jeżeli w okresie ostatnich 6 miesięcy liczba zatrudnionych pracowników nie uległa zmniejszeniu powyżej 10%, chyba że spadek zatrudnienia jest spowodowany wygaśnięciem umów o pracę sezonową lub przejściem pracownika na emeryturę, albo z innych przyczyn niezawinionych przez pracodawcę.

§ 6

Pracodawca zobowiązany jest do zwrotu otrzymanej refundacji kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty udzielonej pomocy od dnia wypłaty pierwszej kwoty udostępnionych środków, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania Dyrektora PUP w przypadku :

- 1) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia o tym, że Pracodawca nie jest w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu art. 1 pkt 7 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6.08.2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (Dz.Urz. UE L 214 z 9.08.2008, str.3) oraz wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.Urz. UE C 244 z 01.10.2004 r. str.2),
- 2) niedotrzymania warunku nieprzerwanego zatrudnienia pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji przez okres 12 miesięcy lub 24 miesięcy pracownika znajdującego się w bardzo niekorzystnej sytuacji (rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem rekrutowanym) z przyczyn innych niż naruszenie przez pracownika jego obowiązków pracowniczych,
- 3) naruszenia innych warunków umowy.

§ 7

Organizator prac interwencyjnych wybierany jest w drodze wyboru na podstawie złożonego wniosku, do którego zostały dołączone:

- a) kserokopia wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, rejestru handlowego lub sądowego, umowy spółki,
- b) zaświadczenie z ZUS o niezaleganiu w opłatach i stanie zatrudnienia za ostatnie 12 miesięcy,
- c) zaświadczenie z Urzędu Skarbowego o niezaleganiu w opłatach,
- d) informacja o uzyskanej pomocy publicznej (dotyczy beneficjentów pomocy publicznej),
- e) kserokopia nr regon i NIP.

§ 8

1. Po zawarciu umowy o organizację prac interwencyjnych, pracodawca zawiera umowy o pracę ze skierowanymi bezrobotnymi.
2. PUP zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, za efektywnie przepracowany miesiąc, w wysokości i przez okres ustalony w umowie.
3. Refundacje określone w umowie zostają przekazane pracodawcy po przedłożeniu przez niego następujących dokumentów:
 - wniosku o refundację wynagrodzenia i składki ZUS wraz z rozliczeniem finansowym,
 - kopii listy płac,
 - kopii przelewu opłacenia składki na ubezpieczenia społeczne,
 - deklaracji ZUS DRA i imiennej za zatrudnionych bezrobotnych,
 - kopii zwolnień lekarskich,
 - kopii listy obecności.

§ 9

1. Maksymalny poziom wsparcia dla wnioskodawców nie będących przedsiębiorcami wynosi do 100% zasiłku podstawowego dla bezrobotnych plus składka ZUS na ubezpieczenia społeczne ponoszone przez pracodawcę od refundowanego wynagrodzenia.
2. Maksymalny poziom wsparcia dla przedsiębiorców wynosi:
 - a) Art. 51 Ustawy:
 - zwrot części kosztów wynagrodzenia w wysokości nieprzekraczającej 100% zasiłku dla bezrobotnych oraz składki na ubezpieczenia społeczne, przez okres do 6-ciu miesięcy.
 - zwrot części kosztów wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości nieprzekraczającej 50 % minimalnego wynagrodzenia przez okres do 6-ciu miesięcy (dot. pracodawców, którzy zatrudniają bezrobotnego na co najmniej ½ etatu).
 - zwrot części kosztów wynagrodzenia w wysokości nieprzekraczającej 100% minimalnego wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne w okresie do 12 miesięcy – refundacja co drugi miesiąc.

Pracodawca może otrzymać jednorazową refundację wynagrodzenia w wysokości do 150% przeciętnego wynagrodzenia za każdego zatrudnionego bezrobotnego, jeżeli bezpośrednio po zakończeniu prac interwencyjnych, trwających co najmniej 6 miesięcy, pracodawca zatrudniał bezrobotnego przez dalsze 6 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy i nadal go zatrudnia.

Do prac interwencyjnych organizowanych, na podstawie art. 51 ustawy, mogą być kierowani:

- bezrobotni do 25 roku życia,
- bezrobotni długotrwale albo po zakończeniu kontraktu socjalnego, o których mowa w art. 50 ust.2 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albo kobiety które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka,
- bezrobotni powyżej 50 roku życia,
- bezrobotni bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego,
- bezrobotni samotnie wychowujący co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia,
- bezrobotni którzy po odbyciu kary wolności nie podjęli zatrudnienia,
- bezrobotni niepełnosprawni,

z zastrzeżeniem § 4 ust.3i 4.

b) Art. 56 Ustawy :

- zwrot części kosztów wynagrodzenia w wysokości nieprzekraczającej 100% zasiłku dla bezrobotnych oraz składki na ubezpieczenie społeczne przez okres do 12 miesięcy (refundacja co miesiąc).
- zwrot części kosztów wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości nieprzekraczającej 100 % minimalnego wynagrodzenia za 9 miesięcy w okresie 18 miesięcy (refundacja co drugi miesiąc).

Do prac interwencyjnych organizowanych na podstawie art. 56 ustawy, mogą być kierowani bezrobotni :

- do 25 roku życia,
- długotrwale bezrobotni albo po zakończeniu kontraktu socjalnego, o którym mowa w art.50 ust. 2 pkt 2, albo kobiety które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka,
- którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia,
- niepełnosprawni,

z zastrzeżeniem § 4, ust.3 i 4.

c) Art. 59 Ustawy :

- zwrot części kosztów wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości nieprzekraczającej 80% minimalnego wynagrodzenia za pracę przez okres 24 miesięcy (refundacja co miesiąc) lub 48 miesięcy (refundacja co drugi miesiąc) w przypadku zatrudnienia bezrobotnego spełniającego warunki konieczne do nabycia prawa do świadczeń przedemerytalnych.
- zwrot części kosztów wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości nieprzekraczającej 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę przez okres 24 miesięcy (refundacja co miesiąc) lub 48 miesięcy (refundacja co drugi miesiąc) w przypadku zatrudnienia bezrobotnego niespełniającego w/w warunku.

Do prac interwencyjnych organizowanych na podstawie art. 59 ustawy, mogą być kierowani bezrobotni powyżej 50 roku życia.

§ 9

Stawki refundacji określone w zasadach mogą być zmieniane w szczególności w przypadku realizacji powiatowych programów aktywizacyjnych, nie mogą jednak przekraczać wielkości określonych w ustawie.

§10

Do prac interwencyjnych nie będą kierowane osoby zatrudnione u przedsiębiorcy – wnioskodawcy, w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku.

§ 11

1. Zasady wchodzi w życie z dniem 15-go stycznia 20013 r.
2. Wzór wniosku i rozliczenia stanowi załącznik do zasad.

**Dyrektor
Powiatowego Urzędu Pracy
w Wągrowcu**

Beata Korpowska